

ting af „Udkast til Lov angaaende den danske Hærs Organisation.“

H. M. Petersen: Skjøndt vi have hørt, at der saavel i som udenfor denne Sal har hævet sig Stemmer om, at det var rigtigt at afvæbne Nationen, hvilket man har grundet paa den Betragtning, at vi alligevel ikke kunde forsvare os, holder jeg mig dog overbeviist om, at denne Betragtning kun deles af en meget lille Deel af Nationen, og i ethvert Fald deles den ikke af mig. Jeg hører til dem, som troe, at det, naar vi vilde haabe at kunne bestaae som en selvstændig Stat og at vinde Europas Anerkjendelse som saadan, er aldeles nødvendigt for os at offrø saa Meget paa vort Forsvar, som der i Sammenligning med andre Stater billigt kan forlanges af os i Henhold til vort Lands Udstrækning, vore finansielle Kræfter og vort Folketal. Dette er min Hovedbetragtning, og derfra gaaer jeg ud, men Spørgsmaalet bliver da, hvormeget der med Billighed kan forlanges af os, og derom kunne Meningerne være noget forskjelligte. Jeg har søgt at udfinde, hvad der i en Række Fredsaar har været offret til Landets Forsvar i directe reel Pengeudgift. Jeg har taget Aarene fra 1853—1863, hvorved jeg dog skal bemærke, at jeg for to af disse Aar har taget Budgetsummen til Udgangspunkt, da jeg ikke har høvt Regnskaberne ved Haanden; men Forskjellen derved er ikke saa stor, at det vil have væsentlig Indflydelse paa Endesummerne. Der er i disse 10 Aar til Landets Krigsvæsen brugt 47,214,000 Rd. — Summen er lidt afrundet, idet jeg ikke har fundet det nødvendigt at tage Skillingen og enkelte Dalere med — og til Marinen 21,088,000 Rd., hvilket giver i aarligt Gjennemsnit for disse 10 Aar — der, som sagt, alle vare Fredsaar — til Krigsministeriet en Sum af 4,721,400 Rd. og til Marinen en Sum af 2,108,800 Rd., hvilket sammenlagt er 6,830,000 Rd. Det maa imidlertid vel bemærkes, at heri er indbefattet ikke alene de ordinære, men ogsaa de ekstraordinære Udgifter; dette er Alt, hvad der i disse 10 Fredsaar er brugt for det hele Monarchi. Dersom man nu derfra drager to Femtedele, hvilket staaer i et nogenlunde nær Sammenligningsforhold til det Territorium af

Monarchiet, som vi desværre have maattet afstaae, vil Udgiften blive omtrent, men dog knapt, 4,100,000 Rigsdaler; men dersom vi gaae ind paa de Forslag, den høitagtede Regjering har forelagt os, saavel hvad Landhæren som Søforsvaret angaaer, hvoraf dog naturligviis kun det ene nu er under Forhandling, vilde efter de Overflag, som foreligge Thinget, 5 Millioner aarlig ikke strække til som ordinair Udgift, og denne Forskjel er efter mine Begreber noget for stor. Jeg skal indrømme, at det gaaer her som næsten overalt, at der er enkelte Ting, som, saa at sige, koste ligemeget, enten en Indretning er lidt mindre eller lidt større, men at komme en Million op over det, der vilde udfomme i Henhold til tidligere Bevillinger og Regnskaber, uden at tage det Extraordinaire med, er dog vel Meget, og jeg frygter for, at det vil ansirenge Landets finansielle Kræfter i en altfor høj Grad; jeg frygter for, at det vil tære saaledes paa os, at det ikke bliver muligt at lægge Noget tilside, til de onde Dage komme. Dette er min Indvending imod det foreliggende Lovforslag, medens jeg iøvrigt skal erkjende, at saavel Commissionens som den høitagtede Regjerings Forslag, saavidt jeg kan dømme derom, vidne om Indsigt, Flid, Energi og Dydighed, men de ere efter mine Begreber anlagte efter en Maalestok, som fordrer for mange Penge. Naar man nu siger: Det kan vel være, at Forslaget er for dyrt, men hvorpaa skal der da spares, saa svarer jeg, at jeg meget gjerne skal indrømme, at det er vanskeliggere at anwise Veien, hvor der skal spares, end at paapege, at Noget er for dyrt, men jeg troer forøvrigt heller ikke, at det saameget er Repræsentationens Sag at paapege de enkelte Punkter, hvorpaa der skal spares, som at anke over, at Hovedsummen er for høj, idet jeg nemlig for mit Vedkommende gjerne for Størstedelen skal overlade den indre Organisation og Indretning til den ærede Regjering, fordi jeg troer, det i Hovedsagen er dens Opgave at bestemme den, medens Repræsentationen dog vanskeliggere vil kunne befatte sig med Enkelthederne deri. Derimod kan man ikke lade den Bevilgning, som useilbarlig er stillet i Udsigt, naar vi vedtage den foreliggende Organisationsplan, ude af Betragtning, og jeg skal hovedsagelig